

[Madsen-Mygdal.]

I den Akkordlov, der kort Tid efter blev vedtaget, blev det Beløb, der stilledes til Raadighed, begrænset til 10 Mill. Kr., men alle ved jo, at hvis der udkræves mere i Henhold til Akkordlovens Bestemmelser, vil hverken den høje Regering eller noget Parti her i Rigsdagen med nogen som helst Begrundelse kunne modsatte sig, at Beløbet forhøjes, og, som jeg om et Øjeblik skal komme nærmere ind paa, er de Beløb, der stilles til Raadighed gennem Akkordloven, af alle Beløb, der er bevilget af Rigsdagen, vel nok dem, der er anbragt paa det mest usikre Grundlag. Jeg maa ogsaa minde om, at Rigsdagen f. Eks. til Støtte for Industriens Eksportmuligheder uden Smaalighed har bevilget en Garanti, der nu er forhøjet til 70 Mill. Kr. Og jeg skal slet ikke komme ind paa, hvad man i sin Tid bevilgede til Landmandsbanken eller til Boligfonden. Der er, tror jeg, just i Dag omdelt paa de Herrer's Pladser en Henvendelse angaaende de Millioner, der her blev stillet til Raadighed, hvori man næsten anklager Regering og Rigsdag for letsindigt at have ledt Folk ind paa at bygge Boliger ved Hjælp af de godt og vel 100 Mill. Kr., der den Gang blev stillet til Raadighed. I forrige Rigsdagssamling vedtog vi Elektrificering af Københavns Nærtrafik, og det er jo Hensigten, at den skal gennemføres trods de svære Tider, og det er meget store Millionbeløb, det her drejer sig om. Og Regeringen frygter ikke for i denne Tid at stille Forslag om nye Broanlæg, der anslaaes til 40 Mill. Kr., men som meget vel kan komme til at koste det dobbelte under de nuværende Valutaforhold. Det lyder derfor ejendommeligt, naar der er Tale om dette Lovforslag, at det er umuligt enten kontant eller ved Laan eller ad Garantien's Vej at stille noget som helst Beløb til Raadighed. Jeg ved nok, hvordan Forholdene er, men jeg maa dog minde om, at der i Løbet af de sidste Aar af de Kreditforeninger, der ogsaa her er Tale om, er udstedt nye Obligationer for ikke mindre end 240 Mill. Kr. Det Beløb, her er Tale om, er kun et meget ringe Beløb, og det er jo ikke saaledes, at enhver Laanemulighed er absolut udelukket.

Jeg maa ogsaa udtale en Beklagelse af, at den højtærede Statsminister afviser en Drøftelse af Ejendomsbeskatningen under Henvi'sning til, at der er nedsat en Kommission. Ja, hvor megen eller hvor ringe Nytte denne Kommission vil være til, kan man jo ikke sige, før den har afsluttet sit Arbejde.

Jeg har nu den Opfattelse, at dette Spørgsmaal er saa gennemdrøftet og belyst fra alle Sider, at det ikke er nye Overvejelser og Undersøgelser, der tiltrænges, men en Handling, der gør den Uret god, som er øvet paa dette Omraade. Vilde man endelig have en Kommission, havde der været god Begrundelse for at nedsætte en saadan for mere end 1 Aar siden, den kunde have været nedsat i Sommer, men det ser ejendommeligt ud at nedsætte den, nu midt i Rigsdags-samlingen, saa at det er udelukket, at der kan komme noget Resultat i denne Samling med Hensyn til den stærkt paa-krævede Nedsættelse af Ejendomsskatterne, hvis man da skal afvente et Resultat af Kommissionens Arbejde.

Det ærede Medlem Hr. Gerhard Nielsen var nu inde paa, at der var en hel Del Landmænd, der stillede Krav til Staten. Ja, jeg tror, at det er uundgaeligt, at der fra Landbrugets Side vil blive stillet Krav til Staten ogsaa i denne Henseende; i hvert Fald saa længe man ikke vil øve skattemæssig Retfærdighed overfor Landbruget, tvinger man Landbruget til at rejse saadanne Krav overfor Staten. Det ærede Medlem citerede „Aalborg Amtstidende“, der har gjort gældende, at Valutaloven fuldstændig har ødelagt Realkrediten. Jeg kan godt sige, at jeg er ikke enig i denne Betragtning. Jeg har gjort gældende, ogsaa fra denne Talerstol, at der er en Bestemmelse i Valutaloven, som ikke er ufarlig med Hensyn til danske Statsobligationers og danske Kreditforeningsobligationers Stilling i Udlandet — det tror jeg alle vil indrømme —, det er ganske givet, men under Hensyn til, at noget lignende har fundet Sted i andre Lande, og som Forholdene laa, var det ganske sikkert nødvendigt, at denne Bestemmelse blev indsat i Valutaloven; men naar det ærede Medlem nu anfører, hvad „Aalborg Amtstidende“ i saa stærke Ord har skrevet i saa Henseende, er det da det ærede Medlems Mening, at vi nu har ødelagt saa meget, at nu er der fri Bane, nu behøver vi ikke i Fremtiden at tage Hensyn til Realkrediten? Jeg kan ikke tro, det er det ærede Medlems Mening; i hvert Fald er det ikke min Opfattelse. (Afbrydelse). Naa, ja, det glæder mig, at det ærede Medlem ikke har den Opfattelse, at selv om der er sket en Fejl der, gælder det bare om at køre løs. Hvis vi er gaaet for vidt — jeg tror nu ikke, at det, vi har gjort, kunde undgaas, og derfor har jeg heller ikke gjort Indsigelse derimod, men hvis vi er gaaet for vidt, gælder det da om at vise særlig Forsigtighed i Frem-